Ref: 2996/K 35/OL/KCBC/DS 17.12.2016

അമ്പതാം ലോകസമാധാനദിനാഘോഷം: ജനുവരി 1, 2017
ഫ്രാൻസിസ് മാർപാപ്പായുടെ സന്ദേശം

അക്രമരാഹിത്യം: സമാധാനത്തിനുള്ള രാഷ്ട്രീയ ശൈലി

1. ഈ വർഷാരംഭത്തിൽ ലോകജനതകൾക്കും രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും സ്റ്റേറ്റുകളുടെയും ഗവർമെന്റുകളുടെയും തലവന്മാർക്കും മതവിശ്വാസികൾക്കും സിവിൾ നേതാക്കൾക്കും സമൂഹനേതാക്കൾക്കും ഞാൻ സമാധാനം ഹൃദയപൂർവം ആശംസിക്കുന്നു. ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും ശിശുവിനും ഞാൻ സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. അളവറ്റ മഹത്ത്വമുള്ള വിശുദ്ധ ദാനങ്ങളായി പരസ്പരം അംഗീകരിക്കുന്നതിന് ഓരോ വ്യക്തിയിലുമുള്ള ദൈവിക പ്രതിഛായയും സാദൃശ്യവും നമ്മെ ശക്തരാക്കട്ടെയെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് സംഘട്ടനങ്ങളുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഇതിനെ നമ്മുടെ "അത്യഗാധമായ മഹത്ത്വത്തെ"[1] നമുക്ക് ആദരിക്കാം. പ്രവർത്തനാത്മകമായ അക്രമരാഹിത്യം നമ്മുടെ ജീവിതമാർഗമാക്കിത്തീർക്കാം.

ലോകസമാധാനദിനത്തിനുള്ള അമ്പതാമത്തെ സന്ദേശമാണിത്. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട പോൾ 6-ാമൻ മാർപാപ്പാ കത്തോലിക്കരോടു മാത്രമല്ല എല്ലാ ജനതകളോടും തികഞ്ഞ സ്പഷ്ടതയോടെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അധികാരതൃഷ്ണയുള്ള ദേശീയവാദങ്ങളോ അക്രമം വഴിയുള്ള കീഴടക്കലുകളോ, അബദ്ധപൂർണമായ സിവിൾക്രമത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മുഖ്യാധാരയായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്ന അടിച്ചമർത്തലുകളോ അല്ല, സമാധാനമാണ് മാനുഷിക പുരോഗതിക്കുള്ള ഏകമാർഗം."

"അന്താരാഷ്ട്ര സംഘർഷങ്ങൾ യുക്തിയുടെ മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് - അതായത് നിയമം, നീതി സമത്വം എന്നിവയിൽ അടിയുറപ്പിച്ച - കൂടിയാലോചനകൾ വഴി - പരിഹരിക്കാനാവുകയില്ലെന്നും പിന്നെയോ ഭീഷണിപരവും കൊലപാതകപരവുമായ മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചേ പരിഹരിക്കാനാവുകയുള്ളൂ എന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ അപകട"ത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പു നല്കി. തന്റെ മുൻഗാമിയായ വിശുദ്ധ ജോൺ 23-ാമന്റെ "ഭൂമിയിൽ സമാധാനം" എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സത്യത്തിലും നീതിയിലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും സ്നേഹത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ സമാധാനബോധത്തെയും സമാധാനസ്നേഹത്തെയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തു.[2] ഈ വാക്കുകളുടെ പ്രാധാന്യമോ അടിയന്തിരസ്വഭാവമോ കഴിഞ്ഞ അമ്പതുവർഷംകൊണ്ട് അല്പംപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള രാഷ്ട്രീയ ശൈലിയെന്ന നിലയിൽ അകമരാഹിത്യത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യാൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഏറ്റവും വ്യക്തിപരമായ ചിന്തകളിലും മൂല്യങ്ങളിലും അക്രമരാഹിത്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് നമ്മെയെല്ലാവരെയും സഹായിക്കാൻ ഞാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിലും അന്താരാഷ്ട്രജീവിതത്തിലും വ്യക്തികളെന്ന നിലയിൽ നാം ഓരോരുത്തരും പെരുമാറേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് പരസ്നേഹവും അക്രമരാഹിത്യവും നിർദേശിക്കട്ടെ. അക്രമത്തിന് ഇരയായവർ പകരം വീട്ടാനുള്ള പ്രലോഭനത്തെ തടയാൻ കഴിവുള്ളവരാകുമ്പോൾ അവർ അക്രമരാഹിത്യമായ സമാധാനപാലനത്തിന്റെ വിശ്വസനീയരായ പ്രചോദകരായിരിക്കും. പ്രാദേശികവും സാധാരണവുമായ മിക്ക സാഹചര്യങ്ങളിലും അന്താരാഷ്ട്രക്രമത്തിലും അക്രമരാഹിത്യം നമ്മുടെ തീരുമാനങ്ങളുടെയും ബന്ധങ്ങളുടെയും പ്രവത്തികളുടെയും യഥാർത്ഥത്തിൽ എല്ലാരൂപങ്ങളിലുമുള്ള രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തിന്റെയും മുദ്രയായിത്തീരട്ടെ.

തകർന്ന ലോകം

2. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ട് മാരകമായ രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിയ നശിപ്പിക്കലും ന്യൂക്ലിയർ യുദ്ധത്തിന്റെ ഭീഷണിയും മറ്റ് അനേകം സംഘട്ടനങ്ങളും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. ഇന്നാകട്ടെ, പല ഭാഗങ്ങളായി സംഭവിക്കുന്ന ഭയാനകമായ ലോകയുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരായി നമ്മെത്തന്നെ നാം കാണുന്നുവെന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന് അക്രമവാസന കഴിഞ്ഞകാലത്തേക്കാൾ കൂടുതലാണോ കുറവാണോയെന്ന് അറിയുക എളുപ്പമല്ല. ആധുനിക സമ്പർക്ക മാധ്യമങ്ങളും വർധിച്ച ചലനാത്മകതയും അക്രമത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മെ കൂടുതൽ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നുണ്ടോ അതോ അക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ പരിചയമുള്ളവരായിത്തീർക്കുകയാണോ എന്ന് അറിയുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല.

ഏതായാലും പല തരത്തിലും പല തലങ്ങളിലും "ഭാഗംഭാഗമായി" നടത്തപ്പെടുന്ന ഈ അക്രമം വലിയ സഹനത്തിനു കാരണമാകുന്നുണ്ട്. വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലും ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലും നടത്തപ്പെടുന്ന യുദ്ധങ്ങൾ, ഭീകരതാവാദം, സംഘടിത കുറ്റകൃത്യം, അപ്രതീക്ഷിതമായ അക്രമപ്രവൃത്തികൾ, കുടിയേറ്റക്കാരും മനുഷ്യക്കടത്തിന്റെ ഇരകളും സഹിക്കുന്ന ദുരുപയോഗങ്ങൾ, പരിസ്ഥിതി നശിപ്പിക്കൽ എന്നിവ അത്തരത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഇത് എങ്ങോട്ടാണു നയിക്കുന്നത്? ശാശ്വതമൂല്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ലക്ഷ്യം നേടാൻ അക്രമത്തിനു കഴിയുമോ? അത് പ്രത്യാക്രമണത്തിലേക്കു മാത്രമല്ലേ നയിക്കുന്നത്? കുറച്ചു "യുദ്ധകർത്താക്കൾ"ക്കു മാത്രം പ്രയോജനപ്പെടുന്ന മാരകസംഘട്ടനങ്ങളുടെ വൃത്തത്തിലേക്കല്ലേ നയിക്കുന്നത്?

തകർന്ന നമ്മുടെ ലോകത്തിനുള്ള ചികിത്സയല്ല അക്രമം. അക്രമത്തെ അക്രമംകൊണ്ട് എതിർക്കൽ നിർബന്ധിത കുടിയേറ്റത്തിലേക്കും അളവറ്റ സഹനത്തിലേക്കും മാത്രമേ നയിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം, സൈനിക ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി അളവറ്റ വിഭവങ്ങൾ വഴിമാറ്റി പ്രയോഗിക്കുന്നു. യുവജനങ്ങളുടെയും ക്ലേശിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളുടെയും വൃദ്ധജനങ്ങളുടെയും രോഗികളുടെയും ലോകത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെയും അനുദിനാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാനുള്ള വിഭവങ്ങളാണ് അപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അത് എല്ലാവരെയും മരണത്തിലേക്കു നയിച്ചില്ലെങ്കിലും അനേകരെ ശാരീരികവും ആധ്യാത്മികവുമായ മരണത്തിലേക്കു നയിക്കുമെന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ കഷ്ടം.

സദ് വാർത്ത

യേശുക്രിസ്തുതന്നെ ജീവിച്ചിരുന്നത് ക്രമാസക്തമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ്. എന്നാലും അക്രമവും സമാധാനവും ഏറ്റുമുട്ടുന്ന യഥാർത്ഥ യുദ്ധഭൂമി മനുഷ്യഹൃദയമാണെന്ന് അവിടന്നു പഠിപ്പിച്ചു: "എന്തെന്നാൽ, ഉള്ളിൽ നിന്നാണ്, മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ്, ദുഷ്ടചിന്തകൾ വരുന്നത്" (മർക്കോ 7:21). ഈ വിഷയത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം മൗലികമായി ഭാവാത്മകമായ സമീപനം നല്കുന്നു. അവിടന്ന് നിരന്തരം ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാതീതമായ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചു. ആ സ്നേഹം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതും ക്ഷമിക്കുന്നതുമാണ്. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കാനും (cf മത്താ 5:44) ശത്രുവിനു മറ്റേ കരണം കൂടി കാണിക്കാനും അവിടന്ന് പഠിപ്പിച്ചു (cf മത്താ 5:39). വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയെ കല്ലെറിയുന്നതിൽ നിന്ന് കുറ്റം പറയുന്നവരെ തടഞ്ഞപ്പോഴും (cf യോഹ 8:1-11), അവിടന്നു മരിക്കുന്നതിന്റെ തലേരാത്രി പത്രോസിനോട് വാൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴും അവിടന്ന് അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ വഴി കാണിച്ചു. അവിടന്ന് അവസാനംവരെ, കുരിശുമരണം വരെ, ആ വഴിയേ സഞ്ചരിച്ചു. അങ്ങനെ അവിടന്ന് നമ്മുടെ സമാധാനമായി. ശത്രുതയ്ക്ക് വിരാമമിടുകയും ചെയ്തു (cf എഫേ 2:14-16). യേശുവിന്റെ സദ്‌വാർത്ത സ്വീകരിക്കുന്ന ആർക്കും ഉള്ളിലുള്ള അക്രമവാസനയെ അംഗീകരിക്കാനും ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാൽ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കാനും അങ്ങനെ അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ഉപകരണമായിത്തീരാനും സാധിക്കും. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസീസിയുടെ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, "നിങ്ങൾ

വായ്കൊണ്ട് സമാധാനം അറിയിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ അളവിൽ സമാധാനമുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവിൻ."[3]

യേശുവിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുയായികളായിരിക്കുകയെന്നത് ഇന്നും അക്രമരാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവിടത്തെ പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുകയെന്ന കാര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. എന്റെ മുൻഗാമിയായ ബനഡിക്ട് 16-ാമൻ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ ആ പ്രബോധനം "യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ളതാണ്. എന്തെന്നാൽ അമിതമായ അക്രമവും അനീതിയും ലോകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ സ്നേഹംകൊണ്ടും കൂടുതൽ നന്മകൊണ്ടും ഈ സാഹചര്യത്തെ നേരിട്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും അതിനെ കീഴടക്കാനാവുകയില്ലെന്നും അത് കരുതുന്നു. ഈ "കൂടുതൽ" ദൈവത്തിൽ നിന്നു വരുന്നതാണ്.[4] അദ്ദേഹം തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു: "ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അക്രമരാഹിത്യം നയതന്ത്രപരമായ പെരുമാറ്റമല്ല. പിന്നെയോ ആ വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വശൈലിയാണ്. മനോഭാവമാണ്. സ്നേഹം സത്യം എന്നീ ആയുധങ്ങൾ മാത്രമുപയോഗിച്ച് തിന്മയെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നു കരുതത്തക്കവിധം ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെയും ശക്തിയെയും കുറിച്ച് അവബോധമുള്ള വ്യക്തിയുടെ മനോഭാവമാണത്. ശത്രുവിനോടുള്ള സ്നേഹം "ക്രൈസ്തവവിപ്ളവത്തിന്റെ ന്യൂക്ളിയസ്സാണ്."[5] നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുവിൻ എന്ന സുവിശേഷകല്പന (cf ലൂക്ക 6:27). "ക്രൈസ്തവ അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ മാഗ്നാകാർട്ടയായി തികച്ചും ന്യായപൂർവ്വം കരുതപ്പെടുന്നു. അതു തിന്മയ്ക്കു കീഴടങ്ങലല്ല. തിന്മയോട് നന്മകൊണ്ട് പ്രതികരിക്കലാണ് (cf റോമ 12: 17-21). അങ്ങനെ അനീതിയുടെ ചങ്ങല തകർക്കലാണ്."[6]

അക്രമത്തേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളത്

4. അക്രമരാഹിത്യത്തെ ചിലപ്പോൾ കീഴടങ്ങലായും ഉൾപ്പെടാതിരിക്കലായും നിഷ്ക്രിയത്വമായും കരുതാറുണ്ട്. വിശുദ്ധ മദർ തെരേസ 1979 - ൽ സമാധാനത്തിനുള്ള നോബേൽ സമ്മാനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ കാര്യക്ഷമമായ അക്രമരാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വന്തം സന്ദേശം വ്യക്തമായി നല്കി. അവർ പറഞ്ഞു: "സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി നാശകരമായ ബോംബുകളും തോക്കുകളും നമ്മുടെ കുടുംബത്തിൽ ആവശ്യമില്ല. നമ്മൾ കൂടിച്ചേരുക. പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ലോകത്തിലെ സകല തിന്മകളെയും നമുക്ക് കീഴടക്കാം."[7] എന്തെന്നാൽ യുദ്ധോപകരണങ്ങളുടെ ശക്തി വഞ്ചനാത്മകമാണ്. "ആയുധങ്ങളുടെ കള്ളക്കടത്തു നടത്തുന്നവർ അവരുടെ ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ പാവപ്പെട്ട സാമാധാനസ്ഥാപകർ ഒരു വ്യക്തിയെയും പിന്നെ മറ്റൊരു വ്യക്തിയെയും സഹായിക്കാൻ വേണ്ടി ജീവൻ ന്ലകുന്നു." മദർ തെരേസ അത്തരം സാമാധാനസ്ഥാപകരുടെ "നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ സിംബലാണ്, ഐക്കൺ ആണ്."[8]

കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ മദർ തെരേസയെ വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന്റെ വലിയ സന്തോഷം ഞാൻ അനുഭവിച്ചു. തന്നെത്തന്നെ എല്ലാവർക്കും സംലഭ്യയാക്കാൻ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സന്നദ്ധതയെ ഞാൻ പ്രശംസിച്ചു. "ജനിക്കാനിരിക്കുന്നതും പരിത്യജിക്കപ്പെട്ടതും അവഗണിക്കപ്പെട്ടതുമായ മനുഷ്യജീവനെ സ്വാഗതം ചെയ്തും സംരക്ഷിച്ചും അവർ സകലർക്കും സംലഭ്യമായി. മരിക്കാൻ വഴിയരികുകളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ മുമ്പിൽ അവൾ കുമ്പിട്ടു. അവരിൽ ദൈവദത്തമായ മഹത്ത്വം ദർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. അവൾ തന്റെ ശബ്ദം ലോകശക്തികളെ കേൾപ്പിച്ചു. അവരുടെ കുറ്റകൃത്യങ്ങളും അവർ സൃഷ്ടിച്ച ദാരിദ്ര്യവും മൂലം അവർ ചെയ്ത കുറ്റം അവർ തിരച്ചറിയുന്നതിനു വേണ്ടിത്തന്നെ."[9] ആ കുറ്റത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായിരുന്നു അവരുടെ ദൗത്യം. അവൾ ആയിരക്കണക്കിന് മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിപോലും - നിലകൊണ്ടു. സഹിക്കുന്നവരിലേക്ക് ഉദാരതാപൂർണ്ണമായ സമർപ്പണത്തിലൂടെ എത്തിച്ചേരുകയും മുറിവേറ്റ ഒരോ മനുഷ്യശരീരത്തേയും സ്പർശിക്കുകയും മുറിവുകെട്ടി സുഖപ്പെടുത്തുകയും, തകർന്ന ഓരോ ജീവിതത്തെയും സ്വസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതായിരുന്നു അവളുടെ ദൗത്യം.

അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ നിർണ്ണായകവും സുസ്ഥിരവുമായ അഭ്യസനം ശ്രദ്ധേയമായ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയും അബ്ദുൾഗാഫർഖാനും വംശവിവേചനത്തിനതിരേ ഡോ. മാർട്ടിൻ ലൂഥർകിംഗ് ജൂനിയറും നേടിയ നേട്ടങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ല. സ്ത്രീകൾ പലപ്പോഴും അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രത്യേക നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവരായിട്ടുണ്ട്. ലീമാ ഗ്ബോവീയും ആയിരക്കണക്കിനു ലിബേറിയൻ സ്ത്രീകളും അതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. അവർ സഹായത്തിനുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും അക്രമരഹിത പ്രതിഷേധങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ലിബേരിയയിൽ രണ്ടാം ആഭ്യന്തരയുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഉന്നതതലത്തിലുള്ള സമാധാന ചർച്ചകൾ നടക്കുകയും ചെയ്തു.

യൂറോപ്പിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണക്രമങ്ങളുടെ തകർച്ചയോടെ അവസാനിച്ച സംഭവബഹുലമായ ദശകത്തെ മറക്കാനും നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾ തീവ്രമായ പ്രാർത്ഥനയും ധീരതയാർന്ന പ്രവർത്തനവും വഴി തങ്ങളുടെ സംഭാവന നല്കി. വിശുദ്ധ ജോൺ പോൾ 2-ാമന്റെ ശുശ്രൂഷയും പ്രബോധനവും പ്രത്യേകമാംവിധം സ്വാധീനം ചെലുത്തി. എന്റെ ആ മുൻഗാമി 1991-ൽ എഴുതിയ "നൂറാം വർഷം" എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ 1989-ലെ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വസ്തുത ഉയർത്തിക്കാണിച്ചു. "സമാധാനപൂർണ്ണമായ എതിർപ്പുവഴി സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും ആയുധങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്"[10] ജനതകളുടെയും രാജ്യങ്ങളുടെയും സ്റ്റേറ്റുകളുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഗൗരവാവഹമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നതാണ് ആ വസ്തുത. അധികാരത്തിന്റെ ശക്തിയ്ക്കു കീഴ്പ്പെടാൻ സമ്മതിക്കാതെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനുള്ള കാര്യക്ഷമമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും വിജയിച്ച ജനങ്ങളുടെ അക്രമരഹിതമായ സമർപ്പണം കൊണ്ടാണ്, ഭാഗികമായ, സമാധാനപൂർണ്ണമായ ഈ രാഷ്ട്രീയ പരിവർത്തനം സാധ്യമായത്. ജോൺ പോൾ 2-ാമൻ മാർപാപ്പാ തുടർന്നു പറയുന്നു: "ആഭ്യന്തരതർക്കങ്ങളിൽ വർഗ്ഗ സമരവും അന്തരാഷ്ട്രതർക്കങ്ങളിൽ യുദ്ധവും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നീതിക്കുവേണ്ടി അക്രമം കൂടാതെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ജനങ്ങൾ പഠിക്കട്ടെ."[11]

പല രാജ്യങ്ങളിലും അക്രമരഹിതമായ സമാധാനസ്ഥാപന സമരതന്ത്രങ്ങളിൽ സഭ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നീതിപൂർവ്വകവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അക്രമപരമായ പാർട്ടികളിൽ പോലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അനീതിയുടെയും അക്രമത്തിന്റെയും ഇരകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അത്തരം പരിശ്രമങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മാത്രം ഇഷ്ടദാനമല്ല. പിന്നെയോ പല മതപാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും സവിശേഷമായിട്ടുള്ളതാണ്. അവയിൽ "സഹതാപവും അക്രമരഹിത്യവും ജീവന്റെ വഴിചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന സാരാംശപരമായ ഘടകങ്ങളാണ്."[12] ഞാൻ വീണ്ടും ശക്തിയുക്തം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു: "ഒരു മതവും ഭീകരവാദപരമല്ല."[13] അക്രമം ദൈവനാമത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നു.[14] "ദൈവത്തിന്റെ നാമം അക്രമത്തെ നീതികരിക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല. സമാധാനം മാത്രമാണ് വിശുദ്ധം; സമാധാനം മാത്രമാണ്, യുദ്ധമല്ല വിശുദ്ധം"[15] എന്നിങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതിൽ നാം ഒരിക്കലും തളരരുത്.

അക്രമരഹിത രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കുടുംബപരമായ വേരുകൾ

5. അക്രമത്തിന്റെ ഉറവിടം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലാണുള്ളതെങ്കിൽ കുടുംബങ്ങളിൽ അക്രമരാഹിത്യം അഭ്യസിക്കുകയെന്നത് മൗലികാ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണ്. സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ ഭാഗമാണത്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ മാർച്ചു മാസത്തിൽ ഞാൻ പുറപ്പെടുവിച്ച "അമോരിസ് ലെത്തീസ്യ" (സ്നേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം) എന്ന അപ്പസ്തോലികാഹ്വാനത്തിൽ ഞാൻ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവാഹത്തെയും കുടുംബത്തെയും സംബന്ധിച്ച് രണ്ടു വർഷം സഭ വിചിന്തനം ചെയ്തതിന്റെ പിന്നാലെയാണ് ആ ആഹ്വാനം പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ദമ്പതികൾ, മാതാപിതാക്കൾ, കുട്ടികൾ, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ എന്നിവരെല്ലാം ആശയവിനിമയം നടത്താനും പരസ്പരം ഉദാരതാപൂർണ്ണമായ താത്പര്യം കാണിക്കാനും പഠിക്കുന്ന അനുപേക്ഷണീയമായ മൂശയാണ് കുടുംബം: അവിടെ സംഘർഷ

ങ്ങൾ, സംഘട്ടനങ്ങൾ പോലും പരിഹരിക്കപ്പെടണം. ബലപ്രയോഗം കൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ സ്നേഹ സംവാദം, ബഹുമാനം, അപരന്റെ നന്മയോടുള്ള താത്പര്യം, കാരുണ്യം, മാപ്പുകൊടുക്കൽ എന്നിവ കൊണ്ടാണ് പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടത്.[16] കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്നേഹത്തിന്റെ സന്തോഷം ലോകത്തിലേക്ക് പ്രവഹിക്കുകയും മുഴുവൻ സമൂഹത്തിലേക്കും പ്രകാശം പ്രസരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.[17] വ്യക്തികൾ തമ്മിലും ജനതകൾ തമ്മിലുമുള്ള സാഹോദര്യത്തിന്റെയും സമാധാനപൂർവ്വകമായ സഹാസ്തിത്വത്തിന്റെയും പെരുമാറ്റ ശാസ്ത്രം അടിയുറപ്പിക്കേണ്ടത് ഭയത്തിന്റെയും അക്രമത്തിന്റെയും മനസ്സ് അടച്ചുപൂട്ടലിന്റെയും യുക്തിയിലല്ല. പിന്നെയോ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും ആത്മാർത്ഥമായ സംവാദത്തിന്റെയും യുക്തിയിലാണ്. അതുകൊണ്ട്, നിരായുധീകരണം, ന്യൂക്ലിയർ ആയുധങ്ങളുടെ നിരോധനം, അവയുടെ നീക്കിക്കളയൽ എന്നിവ നടപ്പാക്കാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ന്യൂക്ലിയർ ആയുധങ്ങൾകൊണ്ട് ഭയപ്പെടുത്തി ഓടിക്കൽ, തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ പരസ്പര നശീകരണം എന്നിവ അത്തരം ഒരു പെരുമാറ്റ ശാസ്ത്രത്തിൽ അടിയുറപ്പിക്കപ്പെടാനാവുകയില്ല.[18] കുടുംബപരമായ ക്രമങ്ങളും സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ദുരുപയോഗവും അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് തുല്യമായ അടിയന്തിരാവശ്യത്തോടെ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

നവംബർ മാസത്തിൽ അവസാനിച്ച കരുണയുടെ ജൂബിലി നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കാനും അവിടേയ്ക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തെ പ്രവേശിപ്പിക്കാനും നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രമാത്രം വ്യക്തികളും സാമൂഹികഗ്രൂപ്പുകളുമാണ് നിസ്സംഗതയോടെ പെരുമാറപ്പെടുന്നതും അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും ഇരകളാക്കപ്പെടുന്നതും എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ജൂബിലി നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു. അത്തരം ആളുകളും നമ്മുടെ "കുടുംബ"ത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അവരും നമ്മുടെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണ്. അക്രമരാഹിത്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയം കുടുംബങ്ങളിൽ തുടങ്ങണം. എന്നിട്ട് അത് മുഴുവൻ മനുഷ്യകുടുംബത്തിലേക്കും വ്യാപിക്കണം. സ്നേഹത്തിന്റെ ചെറിയ വഴികൾ അഭ്യസിക്കാൻ ലിസ്യൂവിലെ കൊച്ചുത്രേസ്യ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. സമാധാനവും സൗഹൃദബന്ധവും വിതയ്ക്കുന്ന ദയാപൂർണ്ണമായ ഒരു വാക്കോ ഒരു പുഞ്ചിരിയോ, ഒരു ചെറിയ ആംഗ്യമോ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്ന് ആ വിശുദ്ധ നമ്മോട് പറയുന്നു. അക്രമത്തിന്റെ യുക്തി, ചൂഷണം, സ്വാർത്ഥത എന്നിവയെ തകർക്കുന്ന ലളിതമായ അനുദിനപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് സമഗ്രമായ പരിസ്ഥിതിയും സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയും.[19]

എന്റെ ക്ഷണം

പ്രവർത്തനക്ഷമമായ അക്രമരാഹിത്യത്തിലൂടെ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നത് സഭയുടെ നിരന്തര പരിശ്രമങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്വാഭാവികവും അവശ്യാവശ്യകവുമായ പ്രശംസയാണ്. ധാർമ്മികനിയമങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച് ബലപ്രയോഗത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെ പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അവൾ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് അന്താരാഷ്ട്ര സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ജോലികളിലൂടെയും എല്ലാ തലങ്ങളിലും നിയമനിർമാണം നടത്തുന്നതിന് അനേകം ക്രൈസ്തവർ നല്കുന്ന വൈദഗ്ധ്യമുള്ള സംഭാവനകളിലൂടെയുമാണ്. യേശുക്രിസ്തു തന്നെ മലയിലെ പ്രഭാഷണത്തിൽ സമാധാനസൃഷ്ടിക്കുള്ള ഉപായത്തിനു വേണ്ട "കൈപ്പുസ്തകം" നല്കുന്നുണ്ട്. ഭാഗ്യവാനും നല്ലവനും ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനെന്നു നമുക്കു വിവരിക്കാനാവുന്ന ഒരു വ്യക്തിയുടെ ചിത്രം അഷ്ടസൗഭാഗ്യങ്ങളിൽ നല്കുന്നുണ്ട് (cf മത്താ: 5:3-10). സൗമ്യശീലരും, കരുണാപൂർണരും, സമാധാനസ്ഥാപകരും, ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവരും നീതിക്കുവേണ്ടി വിശക്കുകയും ദാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാരാണെന്ന് യേശു നമ്മോടു പറയുന്നു.

രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾക്കും മതനേതാക്കൾക്കും അന്താരാഷ്ടസ്ഥാപനങ്ങളുടെ തലവന്മാർക്കും ബിസിനസ്സിലും മീഡിയയിലും കാര്യ നിർവാഹകരായിക്കഴിയുന്നവർക്കും കൂടി ഇത് ഒരു കർമ്മപദ്ധതിയും വെല്ലുവിളിയുമാണ്. അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുടെ നിർവഹിക്കലിൽ അഷ്ടസൗഭാഗ്യം പ്രയോഗിക്കുക. സമാധാനസ്ഥാപകരായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് സമൂഹം, സമുദായങ്ങൾ, ബിസിനസ്സ് എന്നിവ പടുത്തുയർത്താനുള്ള വെല്ലുവിളിയാണതിത്. ആളുകളെ അവഗണിക്കാതെയും പരിസ്ഥിതിയെ ദ്രോഹിക്കാതെയും എന്തു വിലകൊടുത്തും ജയിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കാതെയും കാരുണ്യം കാണിക്കുകയെന്നതാ

ണത്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന് “ഒത്തൊരുമിച്ച് സംഘട്ടനങ്ങളെ നേരിടാനും അതു പരിഹരിക്കാനും പുതിയ ഒരു പ്രക്രിയയ്ക്ക് അതിനെ ഒരു ചങ്ങലക്കണ്ണിയാക്കാനുമുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരിക്കണം.”[20] ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കാനും സമൂഹത്തിൽ സൗഹൃദബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനുമുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിൽ ഐക്യ ദാർഢ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്നതാണ് ഈ വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നതിന്റെ അർത്ഥം. ഐക്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഘട്ടനത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ശക്തവും കൂടുതൽ ഫലദായകവുമാണെന്ന് കാണിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ് പ്രവർത്തനക്ഷമമായ അക്രമരാഹിത്യം. ലോകത്തിലുള്ളതെല്ലാം പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്.[21] തീർച്ചയായും. വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഘർഷങ്ങൾക്ക് കാരണമാകും. എന്നാൽ അവയെ നിർമ്മാണാത്മകമായും അക്രമരഹിതമായും നേരിടാം. അങ്ങനെ, “സംഘങ്ങൾക്കും എതിർപ്പുകൾക്കും വിവിധരീതികളിലുള്ളതും ജീവദായകവുമായ ഐക്യം നേടാനാവും. രണ്ടു കക്ഷികൾക്കും സാധുവായിട്ടുള്ളതും ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ളതും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അതു നേടാനാവും.[22]

സജീവവും സർഗാത്മകവുമായ അക്രമരാഹിത്യത്തിലൂടെ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളിലും സഭയുടെ സഹായമുണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. സമഗ്ര മാനുഷിക വികസനത്തെ വളർത്തുന്നതിനുള്ള പുതിയ വകുപ്പ് 2017 ജനുവരി 1-ന് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങും. പൂർവ്വാധികം കാര്യക്ഷമമായ വിധത്തിൽ “നീതി സമാധാനം സൃഷ്ടി സംരക്ഷണം” എന്നീ അമൂല്യനന്മകളെ പോഷിപ്പിക്കാൻ സഭ നടത്തുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെ അതു സഹായിക്കും. കുടിയേറ്റക്കാർ, ആവശ്യത്തിൽപെട്ടവർ, രോഗികൾ, സമുദായത്തിൽനിന്നും പുറം തള്ളപ്പെട്ടവർ, പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ടവർ, ബന്ധനസ്ഥർ, തൊഴിൽരഹിതർ എന്നിവരെയും അതുപോലെ സായുദ്ധ യുദ്ധത്തിന്റെയും പ്രകൃതിക്ഷോഭങ്ങളുടെയും അടിമത്തത്തിന്റെയും പീഡനത്തിന്റെയും എല്ലാ രൂപങ്ങളിലും പെട്ടവരോടുള്ള”[23] സഭയുടെ താത്പര്യം വളർത്താൻ അതു സഹായിക്കും. അത്തരത്തിലുള്ള ഓരോ പ്രത്യുത്തരവും - അത് എത്ര മിതമാണെങ്കിലും - അക്രമ വിമുക്തമായ ഒരു ലോകം പടുത്തുയർത്താൻ സഹായിക്കും. അത് നീതിയിലേക്കും സമാധാനത്തിലേക്കുമുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവടുവയ്പായിരിക്കും.

7. പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഇന്ന് ഡിസംബർ 8-ാംതീയതി, കന്യകാമറിയത്തിന്റെ അമലോത്ഭവത്തിരുനാൾ ദിവസം, ഈ സന്ദേശത്തിൽ ഞാൻ ഒപ്പു വയ്ക്കുന്നു. മറിയം സമാധാനരാജ്ഞിയാണ്. അവളുടെ പുത്രൻ ജനിച്ചപ്പോൾ മാലാഖമാർ ദൈവമഹത്ത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും ഭൂമിയിൽ സന്മനസ്സുള്ള സകല സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കും സമാധാനം ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തു (cf ലൂക്ക: 2:14). അവളുടെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

“നമ്മൾ എല്ലാവരും സമാധാനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അനേകം പേർ അനുദിനം ചെറിയ ആംഗ്യങ്ങളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്. അവരിൽ പലരും പീഡ സഹിക്കുന്നവരാണ്, എന്നാലും സമാധാനസ്ഥാപകരാകാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ അവർ ക്ഷമാപൂർവ്വം നിലനില്ക്കുന്നു.”[24]

നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നും വാക്കുകളിൽനിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും അക്രമം ഒഴിവാക്കാനും അക്രമാസക്തിയില്ലാത്തവരാകാനും നമ്മുടെ പൊതു ഭവനത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന അക്രമരഹിത സമൂഹങ്ങളെ പടുത്തുയർത്താനും 2017-ാം വർഷത്തിൽ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥനയോടെ സജീവമായി സ്വയം സമർപ്പിക്കാം. “പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞാൽ ഒന്നും അസാധ്യമാകുകയില്ല. എല്ലാ വ്യക്തിക്കും സമാധാനസ്ഥാപകനാകാൻ സാധിക്കും.”[25]

വത്തിക്കാനിൽ നിന്ന്
8 ഡിസംബർ 2016

ഫ്രാൻസീസ് മാർപാപ്പാ

Footnote

[1] Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium, 228.

[2] PAUL VI, Message for the First World Day of Peace, 1 January 1968.

[3] "The Legend of the Three Companions", Fonti Francescane, No. 1469.

[4] BENEDICT XVI, Angelus, 18 February 2007.

[5] Ibid.

[6] Ibid.

[7] MOTHER TERESA, Nobel Lecture, 11 December 1979.

[8] Meditation, "The Road of Peace", Chapel of the Domus Sanctae Marthae, 19 November 2015.

[9] Homily for the Canonization of Mother Teresa of Calcutta, 4 September 2016.

[10] No. 23.

[11] Ibid.

[12] Address to Representatives of Different Religions, 3 November 2016.

[13] Address to the Third World Meeting of Popular Movements, 5 November 2016.

[14] Cf. Address at the Interreligious Meeting with the Sheikh of the Muslims of the Caucasus and Representatives of Different Religious Communities, Baku, 2 October 2016.

[15]Address in Assisi, 20 October 2016.

[16] Cf. Post-Synodal Apostolic Exhortation Amoris Laetitia, 90-130.

[17] Cf. ibid., 133, 194, 234.

[18] Cf. Message for the Conference on the Humanitarian Impact of Nuclear Weapons, 7 December 2014.

[19] Encyclical Laudato Si', 230.

[20] Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium, 227.

[21] Cf. Encyclical Laudato Si', 16, 117, 138.

[22] Apostolic Exhortation Evangelii Gaudium, 228.

[23] Apostolic Letter issued Motu Proprio instituting the Dicastery for Promoting Integral Human Development, 17 August 2016.

[24] Regina Coeli, Bethlehem, 25 May 2014.

[25]Appeal, Assisi, 20 September 2016.

പി.ഒ.സി., കേരള കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ആസ്ഥാനകാര്യാലയം
കൊച്ചി - 682 025